

1. Nazwa przedmiotu: TECHNIKA CYFROWA		2. Kod przedmiotu:		
3. Karta przedmiotu ważna od roku akademickiego: 2012/2013				
4. Forma kształcenia: studia pierwszego stopnia				
5. Forma studiów: studia stacjonarne				
6. Kierunek studiów: AUTOMATYKA I ROBOTYKA; WYDZIAŁ AEiI				
7. Profil studiów: ogólnoakademicki				
8. Specjalność:				
9. Semestr: 4				
10. Jednostka prowadząca przedmiot: Instytut Automatyki, RAu1				
11. Prowadzący przedmiot: prof. dr hab. inż. Marek Pawełczyk				
12. Przynależność do grupy przedmiotów: przedmioty wspólne				
13. Status przedmiotu: obowiązkowy				
14. Język prowadzenia zajęć: polski				
15. Przedmioty wprowadzające oraz wymagania wstępne: Algebra, Podstawy elektroniki. Zakłada się, że przed rozpoczęciem nauki niniejszego przedmiotu student posiada przygotowanie w zakresie elementów logiki, obliczeń modulo, obwodów RLC, diod, tranzystorów, generatorów, kluczy.				
16. Cel przedmiotu: Celem przedmiotu jest nauczenie podstawowych pojęć oraz metod syntezy i analizy układów logicznych kombinacyjnych i sekwencyjnych. Po zakończeniu kursu z tego przedmiotu studenci powinni być również przygotowani do kształcenia w zakresie systemów mikroprocesorowych oraz sterowników programowalnych. W szczególności, studenci zapoznają się z: kodowaniem dwójkowym; podstawowymi operacjami arytmetycznymi; algebrą Boole'a; siatkami Karnaugh'a; podstawowymi bramkami logicznymi; minimalizacją funkcji logicznych; syntezą układów kombinacyjnych z zastosowaniem bramek; układami iteracyjnymi; wykrywaniem i usuwaniem hazardu; układami sekwencyjnymi asynchronicznymi i synchronicznymi; budową i minimalizacją tablic przejść-wyjść; unikaniem wyścigów i hazardów; przerzutnikami asynchronicznymi i synchronicznymi; budową funkcji wzbudzeń przerzutników; syntezą rejestrów i liczników; elementami układów mikroprogramowalnych; układami z zależnościami czasowymi.				
17. Efekty kształcenia:				
Nr	Opis efektu kształcenia	Metoda sprawdzenia efektu kształcenia	Forma prowadzenia zajęć	Odniesienie do efektów dla kierunku studiów
W1	Zna podstawowe kody liczbowe oraz potrafi wykonywać podstawowe operacje arytmetyczne.	EP	WT, WM	K_W8/3; W1/1
W2	Zna algebrę Boole'a, bramki logiczne, przerzutniki, podstawowe układy z pamięcią.	EP	WT, WM	K_W8/3; W1/2;W4/1
W3	Rozumie zasady budowy układów kombinacyjnych oraz sekwencyjnych synchronicznych i asynchronicznych	EP	WT, WM	K_W8/3; W1/2
W4	Rozumie zasady minimalizacji funkcji logicznych, tablic przejść-wyjść, eliminacji hazardu i wyścigu.	EP	WT, WM	K_W8/3; W1/2
U1	Potrafi zapisać postawiony problem w formie grafu, tablic przejść-wyjść, funkcji logicznej, zaproponować realizację (za pomocą bramek, przerzutników i podstawowych elementów funkcjonalnych).	EP, SP, CL	C, L	K_U10/3; U7/1
U2	Potrafi posługiwać się językiem opisu sprzętu HDL.	CL, PS	L	K_U10/3; U7/1
K1	Ma świadomość wagi poszukiwania rozwiązania najkorzystniejszego – ekonomicznego, spełniającego postawione wymagania techniczne, z niezbędnymi	CL, PS	C, L	K_K02/3

	zabezpieczeniami.			
K2	Potrafi zaprezentować działające rozwiązanie.	CL, OS	L	K_K07/3
18. Formy zajęć dydaktycznych i ich wymiar (liczba godzin)				
W. : 30 Ćw. : 15 L.: 15				
19. Treści kształcenia:				
Wykład				
<ol style="list-style-type: none"> 1. Wprowadzenie – program przedmiotu, zasady zaliczania, literatura, podstawowe pojęcia. 2. Systemy liczbowe, podstawowe operacje arytmetyczne – dodawanie odejmowanie, mnożenie, dzielenie. 3. Prawa algebry Boole’a, reprezentacja funkcji boolowskich, postać alternatywna i postać koniunkcyjna, bramki logiczne. 4. Minimalizacja funkcji logicznych, kod Gray’a, siatki Karnaugh’a. 5. Realizacja funkcji logicznych z zastosowaniem bramek NAND i NOR. 6. Układy iteracyjne, sumatory jedno- i wielopozycyjne, minimalizacja funkcji logicznych metodą McCluskey’a i Quine’a. 7. Dekodery i kodery, multipleksery i demultipleksery, sumatory, komparatory. 8. Wstęp do układów sekwencyjnych, przerzutniki D, T, RS, JK. 9. Automaty asynchroniczne – wyznaczanie tablic przejść i wyjść, minimalizacja tablicy przejść, kodowanie stanów, realizacja automatu, wyścig krytyczny i niekrytyczny, hazard, struktura typu układ kombinacyjny ze sprzężeniem zwrotnym, struktura wykorzystująca bramki logiczne oraz przerzutniki elementarne – część 1. 10. Automaty asynchroniczne – część 2. 11. Automaty synchroniczne – graf automatu, wyznaczenie tablicy przejść i wyjść, minimalizacja liczby stanów automatu, kodowanie tablicy, wybór przerzutników, określenie funkcji wzbudzeń przerzutników, znalezienie funkcji wyjść, przykłady automatów synchronicznych – część 1. 12. Automaty synchroniczne – część 2. 13. Automaty standardowe – liczniki równoległe, liczniki szeregowo, rejestry liczące, rejestry liniowe – część 1. 14. Automaty standardowe – część 2. 15. Układy z pamięcią. 				
Ćwiczenia tablicowe				
Ćwiczenia tablicowe ilustrują zagadnienia przedstawiane na wykładzie oraz rozwijają umiejętności w zakresie:				
<ol style="list-style-type: none"> 1. Arytmetyka cyfrowa oraz minimalizacja funkcji logicznych. 2. Projektowanie układów kombinacyjnych. 3. Projektowanie automatów sekwencyjnych asynchronicznych. 4. Projektowanie automatów sekwencyjnych synchronicznych. 5. Analiza układów sekwencyjnych. 6. Projektowanie układów mikroprogramowanych. 				
Zajęcia laboratoryjne				
Zajęcia laboratoryjne rozwijają umiejętności syntezy, konstrukcji i testowania układów cyfrowych, w szczególności w zakresie tematów:				
<ol style="list-style-type: none"> 1. Układy kombinacyjne. 2. Przerzutniki. 3. Asynchroniczne automaty sekwencyjne. 4. Synchroniczne automaty sekwencyjne. 5. Rejestry i liczniki. 6. Języki opisu sprzętu (HDL). 				
20. Egzamin: tak; pisemny, dwuczęściowy.				

21. Literatura podstawowa:

1. A. Niederliński: „Mikroprocesory, mikrokomputery, mikrosystemy”, Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne, Warszawa, 1988.
2. A. Skorupski: „Podstawy techniki cyfrowej”, WkiŁ, W-wa, 2004.
3. H. Kamionka-Mikuła, H. Małyśiak, B. Pochopień: „Układy cyfrowe. Teoria i przykłady”, Wydawnictwo Pracowni Komputerowej Jacka Skalmierskiego, Gliwice, 2004
4. H. Małyśiak, B. Pochopień, Ed.: „Układy cyfrowe. Zadania”, Wydawnictwo Politechniki Śląskiej, Gliwice, 2002.
5. Instrukcje powielane, Internet.

22. Literatura uzupełniająca:

1. W. Traczyk: „Układy cyfrowe. Podstawy teoretyczne i metody syntezy”, WNT, W-wa, 1982.
2. W. Majewski: „Układy logiczne”, WNT, W-wa, 1992.
3. B. Pochopień: „Arytmetyka systemów cyfrowych”, Wydawnictwo Politechniki Śląskiej, Gliwice, 2003.
4. A. Hławiczka, Ed.: „Laboratorium podstaw techniki cyfrowej”, Wydawnictwo Politechniki Śląskiej, Gliwice, 2002.
5. H. Małyśiak, Ed.: „Teoria automatów cyfrowych. Laboratorium”, Wydawnictwo Politechniki Śląskiej, Gliwice, 2003.

23. Nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów kształcenia

Lp.	Forma zajęć	Liczba godzin kontaktowych / pracy studenta
1	Wykład	30/5
2	Ćwiczenia	15/30
3	Laboratorium	15/30
4	Projekt	0/0
5	Seminarium	0/0
6	Inne	10/15
	Suma godzin	70/80

24. Suma wszystkich godzin: 150**25. Liczba punktów ECTS: 5****26. Liczba punktów ECTS uzyskanych na zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego: 2****27. Liczba punktów ECTS uzyskanych na zajęciach o charakterze praktycznym (laboratoria, projekty): 3****28. Uwagi:**

Zatwierdzono:

.....
(data i podpis prowadzącego).....
(data i podpis dyrektora instytutu/kierownika katedry/
Dyrektora Kolegium Języków Obcych/kierownika lub
dyrektora jednostki międzywydziałowej)